

Tria tarso ossa interiora.

Quantum & extremum os.

Tarso ossum formae et quantitatem variam esse.

Pedij historia.

Pedum quoniam ossibus constare.

Pedij ad tarsum coarticulario.

dioribus uero paucioribusque, ambulandi instrumentum. Tria tarso ossum interiora plantis quodammodo superficiebus nauiculari ossi coartata, proprio carent nomine: at nonnullis simul omnia *κατανομή* appellantur. Quartum autem extrinsecus situm, à cubi seu tesseræ forma (quum quasi octo habeat latera) *κατανομή* uocatum est. Atque unum ipsius lateris posterioris est, quo calci committitur: secundum anterius, quo continua superficie duobus pedij ossibus coartari docebitur: tertium interius est, quo ipsi proximo tarso ossi coartatur: quartum pedis exterius respicit latus, uixque lateris nomen meretur, quum admodum obscure planum sit. Quintum superius est, nulli etiam nexum ossi, sed pedis superiora spectans: sextum terram respicit, nulli similiter ossi commissum, cæterisque lateribus longe inæqualius, & priuatim oblongo quodam sinu donatū, ad quæ maxima Naturæ solertia septimi pedem mouentis musculi tendo reuoluitur. Quia uero aliquot huius ossis latera ad eum modum obscura & inæqualia sunt, & non ad amulsim tesseræ imagini accedit, Arabes ab inæquali effigie, & quadam grandinis imagine, id grandinosum appellauerunt. Alij rursus à multiplici forma illi idem nomen cum cuneum referenti capitis ossi indiderunt, id *πολύμορφον* uocantes. Hoc tarso os (uti & antea monuimus) calci coartatur, terræque innititur: reliqua autem tria simul cum nauiculari sursum à terra subleuantur, ut pedem hac sede cauum altumque constituent. Tarso ossa, ut & brachialis, figura & quantitate inter se discrepant, nec superiori nec inferiori parte æqualiter porriguntur. Os enim cubum referens, & primum os interius pedis latus occupans, duobus quæ in medio habentur multo maiora sunt, atque illorum duorum rursus grandius est quod cubum referentinecitur, quemadmodum & cubum referens intimo ossi grandius quoque uisitur. Quintum etiam os cubum referens posterius, ad calcem scilicet, uergit: intimum uero os antrorsum uersus pollicem multo magis, quam cætera, eminet. Ex medijs, quod intimo ossi proximum est, breue cernitur non adeo antrorsum, atque id quod cubum referenti committitur, productum. Omnia simul iuncta superiorem eorum superficiem gibbam orbicularemque efformant, inferiorem uero cauum simam uel, quemadmodum & pedis ex usu esse nemo non nouit. Duo media cunei accedunt imagini. quæ enim pedis superiora spectant, lata orbiculataque non nihil sunt: quæ uero plantam constituunt, non secus acuta uisuntur, quam si cuneorum ritu inter intimum & extremum tarso ossa hæc inijcerentur. Deinde tarso os ossi cubo simili coartatum, priuatim acutius & demissius in pedis inferiora porrigitur, quam secundum tarso os intimo commissum, quod ipsius huc deducto processui tendo quinti pedem mouentis musculi ualidissime inferatur. Tarso ossa, ubi lateribus inuicem committuntur, tota connexus amplitudine leui lubricaque cartilagine non obducuntur, sed duntaxat in posteriori laterum sede ossi cymbam referenti proxima. quippe in reliqua parte nonnihil mutuo distant, cartilaginorum ligamentorum interuentu inuicem copulata.

Tarsum subsequitur pedis pars, quam Hippocrates à costarum fortassis serie *σῶμα*, alij uero Græci *πῶμα*, Latini plantam, & nonnulli pecten, uestigiumque appellant. Cæterum quum illæ Latinorum uoces in musculorum narratione, & in ualorum neruorumque descriptionibus plurimum obscuritatis (si modo illis uteremur) adferrent, conduxerit profecto, & hic quoque à Græcis nomen mutare, est enim & planum (quo nomine alij *πῶμα* uertunt) in hac significatione, qua pedis partem significat, penè inauditum. Pedion igitur manus postbrachiali respondet: uerum quinque ossibus, non autem quatuor, ut postbrachiale, conformatur. In manu nanque pollicem reliquis digitis opponi decebat, atque hac ratione primum ipsius os brachiali articulo laxiori, quam quatuor postbrachialis ossa, alligatur. quare etiam primum pollicis os digitis, non autem postbrachiali Galenum secuti ascripsimus, pollicis perinde ac cæteris digitis tria ossa tribuentes. Quinque uero pedij ossa pari articuli connexu tarso ossibus una serie committuntur. Pes enim quum ambulandi sit organum, stabilitatis securitas illi maxime conuenit, quæ in uno ordine locatis indiget, non solum quidem pedij, uerum etiam & digitorum ossibus. Ac pedij ossa tarso ossibus læuibus & in superficie tantum protuberantibus capitibus coartatur, tam obscure prominentibus, ut merito planis superficiebus pedij ossa tarso coartulari dixeris. & pedij quidem os pollicis præpositum intimo tarso committitur ossi, quod indicem suffulcit secundo, quod medium sustinet tertio ossi coartatur. duo autem reliqua ossa cubum referenti coartantur: quemadmodum octauo brachialis ossi ea postbrachialis ossa committi productum est, quibus anularis & medius innituntur. Et quemadmodum articuli, quo postbrachialis os minimū digitum sustinens brachiali necitur, externo lateri ossiculum quoddam apponi diximus: ita etiam in pede ossiculum uisitur, ad externum latus articuli positum, quo quintum pedij os cubiformi ossi articulat. Porro quemadmodum tarso ossa non eadem linea anteriori parte finiunt, sic etiam pedij ossium aliud alio magis in posteriora porrigitur.

Pe.

Pedij ossa illic ubi tarso committuntur, lateribus sibi planis læuibusque superficiebus per arthrodian inuicem giro abscedunt, tenuiora sunt, atque in illorum medio reponitur substantia, cuius auxilio primi digitorum illi substantiæ aptiorem sedem porrigant, non adeo acutem terram spectant, uisuntur. Vbi autem digitis articulantur respondent, & appendice donata in rotundum caput subiens. Pedij os pollicis præpositum, ea parte qua tarso acontemina, processum exigit, cui septimus pedem mouentis quidem occasione pedij os minimum suffulciens demonstrat processum in externum pedis latus excutis musculi tendo insertionem molitur.

Pedij ossa digiti subsequuntur, qui ex ternis ossibus similitudinem extructis constant: pollice tantum excepto extruitur, ut anterior pedis concauitatis sedes firmius tenuant magna ossicula, quæ quum ossa sesami semen reos internodium reponi dictum est, eo enim Capite nonnullis (quum utrorumque eadem sit ratio) egimus. Quod eatur, manifestum est. extrema enim manus uiginti septem sesamo comparantur. Sunt enim octo brachiales, quatuor torum. Pes autem uiginti sex tantum donatur ossibus quatuor tarso ossibus, quinque pedij & quatuordecim addendum duxi, qui in secundo libro Commentariorum (ubi inquit, pedem hominis multis ac paruissimis ossibus scribit, pedi non aliter quam extremæ manus uiginti septem pendens, se bis cubum imitans os enumerare, aut quemadmodum sanè facit eodem in libro, quum quatuor quod cymbæ assimilatur articulari tradit. Sed hæc de ossibus satis: & nunc ungues ac cartilagine, quæ adhuc reliquum corpus firmant, & suffulciunt, sustinentque, hoc libro, ut

DE VNGVIBVS. CA

HIS duabus figuris ungues ci solet, quum à manu ad seletum conseruit. Ac dextra quidem ungues regionem, seu cauum ipsum ostendit. Quin & A

onem apparet. B uero sedes insignitur, quæ mellis est, guis censenda uenit.

ANVVM pedumque digiti ungues rantur, ut ipsi firmamenti uice accarncis, quibus in extremo donantur. Dura autem, & propter hanc à se cogentia, digiti sine unguitum acenim caro, quam postea duriusculum esse docebitur, tunc reflectitur suget. Quinetiam pieraque deinde commodae: unguitum periores, neque ipsæ inferiores sint, homini accedunt scalpere, aut uellere, aut exorare, aut euellere oportetissime unguitum (qui & munimenta uulnerantium confixit. Si enim duriores quam nunc sunt, instar ossis cprehendendum magis essent idonei, ut qui ne minimarentur promptissime, non secus quam alia quæ dura frsimul & robori rerum Opifex prouidens, illos medio gratia creati sunt, quicquam in commodaret, neque ipsi